„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 66. Wtorek 22. Marca 1870. Rok wydania 60.

Prenumerata
na
„Gazetę Lwowską"
wraz z Dodatkiem urzędowym
od 1. kwietnia do 30. czerwca.

Dla miejscowych . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 4 złr.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stemplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Część urzędowa.

Szef c. k. Namiestnictwa galicyjskiego nadał na przedstawienie arcybiskupiego Lwowskiego Konsystorza obrz. orm. jedno opróżnione stypendyum fundacyi Jego cesarskiej Wysokości Arcyksięcia Karola w rocznej kwocie 157 złr. 50 c. w. a. Janowi Julianowi dw. im. Maramoroszowi, słuchaczowi drugiego roku praw na wszechnicy Lwowskiej, począwszy od bieżącego roku szkolnego.

Lwów, dnia 17. marca 1870.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Trzydzieste trzecie posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 18. b. m.

Na ławie ministrów zasiedli: dr. Giskra, dr. Herbst, dr. Brestel, dr. Banhans i dr. Stremayr.

Izba przystąpiła do dalszej dyskusyi nad procedurą cywilną. Poprawki postawione przez hr. Kuenburga do §. 117, a przez dr. Landesbergera do §. 130 zostały odrzucone.

Przy dyskusyi nad §. 137 żądał dep. Waidele, by w miejsce wniosku komisyi przyjęto wniosek rządowy a względnie opuszczono postanowienie, iż przywrócenie dawnego stanu rzeczy w sprawach spornych jest możliwem i wtedy, jeżeli strona wezwana do sędziego dla postawienia pytań bez dostatecznych powodów nie stawiła się przed sądem i przez to swe prawo straciła.

J. Ex. minister sprawiedliwości dr. Herbst zwrócił uwagę, iż idzie tu o najważniejsze prawa sędziego, bo prawo stawiania pytań. Gdyby przyjęto wniosek komisyi, prawo to zostałoby zakwestyonowanem a nawet wprost illuzorycznem.

Przeciw tym wywodom ministra sprawiedliwości przemawiali dr. Rechbauer, Skene i dr. Ryger.

Dep. Limbeck i Waidele bronili wniosku rządowego.

Minister dr. Herbst zabrał ponownie głos i rzekł: By zapobiedz nieporozumieniom, należy jasno i dokładnie określić stanowisko tak, jak to dep. Limbeck uczynił. Nie idzie tu o prawo stawiania pytań w ogólności, lecz o skorzystanie z tego prawa w jakimś szczegółowym, ważnym wypadku. Analogia wzięta z postępowania karnego, nie stosuje się tu bynajmniej, gdyż tam oskarzony musi stanąć osobiście, podczas gdy oskarzony wezwany bywa jako świadek. Motywa zatem przytoczone na poparcie wniosku komisyi są tu niestosowne.

Nie idzie tu o prawa adwokatów, lecz o środek zapobiegający przewlekaniu procesów. Wniosek komisyi tworzy zresztą przywilej, który wyręcza się przed sądem pełnomocnikiem swoim. A dzisiaj nie należy tworzyć nowych przywilejów, a zwłaszcza przed izbą sądową.

Po przemówieniu sprawozdawcy komisyi w obronie jej wniosku izba przystąpiła do głosowania. Wniosek komisyi został odrzucony.

Do §. 152 postawił dr. Landesberger poprawkę, która jednakże odrzuconą została.

Do §. 157 postawił dep. Mende następujący wniosek: Ósmy rozdział trzeciego tytułu odsyła się napowrót do wydziału, by tenże opuścił proponowaną przez siebie instytucyę wykonawców sądowych, a natomiast w sprawie doręczenia pisemnych wniosków, wyroków, uchwał sądowych i innych uwiadomień trzymał się istniejącej dzisiaj zasady, podług której wszystkie takie uwiadomienia tylko za pośrednictwem sądu nastąpić mogą.

Br. Kotz sprzeciwiał się temu wnioskowi, a Waidele zwrócił uwagę, iż uchwalenie procedury cywilnej w obecnej sesyi stałoby się niemożliwem w razie przyjęcia tego wniosku, gdyż instytucya wykonawców sądowych związaną jest ściśle z całą ustawą.

Dr. Rechbauer bronił wniosku komisyi.

Minister sprawiedliwości dr. Herbst oświadczył się za przyjęciem tej instytucyi, powołując się na zasadę, iż sądy powinny się zająć tylko sądownictwem z wykluczeniem wszelkich innych manipulacyi, gdyż wszystkie zarzuty czynione dzisiejszym procesom odnoszą się właśnie do egzekucyi wyroków.

Po przemówieniu sprawozdawcy dr. Demla w obronie wniosku komisyi, wniosek Mendego został odrzucony.

Dr. Dinstl wniósł do §§. 163, 164 i 165 poprawki stylistyczne, które izba przyjęła po oświadczeniu ministra sprawiedliwości i sprawozdawcy, iż się na nie także zgadzają.

Do §. 297 przyjęto poprawkę dr. Dinstla.

Do §. 298 wniósł minister dr. Herbst poprawkę, odwołując się na wniosek rządowy. Poprawkę tę przyjęto.

Dr. Dinstl wniósł do §. 452 dodatek, który jednakże został odrzucony.

§§. 482 i 629 przyjęto na wniosek ministra sprawiedliwości dr. Herbsta zgodnie z wnioskiem rządowym.

Po skończonej dyskusyi nad wszystkiemi poprawkami oświadczył prezydent izby, iż procedura cywilna została przyjętą w drugiem czytaniu.

Minister sprawiedliwości dr. Herbst oświadczył, iż na przyszłem posiedzeniu wniesie projekt ustawy wprowadzającej w życie nową procedurę cywilną.

— Dnia 19. b. m. odbyło się posiedzenie komisyi dla rezolucyi galicyjskiej.

Ze strony rządu obecnym był na tem posiedzeniu Jego Exc. minister spraw wewnętrznych dr. Giskra

Dyskusyę rozpoczęto najpierw od punktu e. rezolucyi, który co do przedmiotu zgadza się z ustępem c. wniosku dr. Rechbauera i żąda, by ustawodawstwo o szkołach ludowych, gimnazyach i uniwersytetach należało do sejmu galicyjskiego.

Przy głosowaniu odrzucono ten punkt podług brzmienia rezolucyi a natomiast przyjęto wniosek dr. Rechbauera, by sejmowi galicyjskiemu przyznano ustawodawstwo co do szkół ludowych, gimnazyów i uniwersytetów przez kraj utrzymywanych.

Przystąpiono potem do punktu piątego rezolucyi, który żąda, by dobra kameralne w Galicyi jako własność kraju wcielono do funduszu krajowego.

Punkt ten odrzucono przy głosowaniu i wzięto potem pod obrady trzeci punkt wniosku dr. Rechbauera, podług którego kopalnie soli w Galicyi położone tylko za pozwoleniem sejmu mogą być sprzedane lub obciążone.

Po dłuższej dyskusyi oświadczył minister spraw wewnętrznych dr. Giskrą, iż po wyświeceniu stanowiska rządu w obec tej sprawy na poprzednim posiedzeniu komisyi dodać musi, że sprawa ta nie ma nic wspólnego z rozwojem narodowym i specyalnemi interesami kraju a przytem narusza interesa państwa. Rząd zatem nie może przystać na to żądanie tem bardziej, ile że po przyjęciu tego punktu i innym krajom należałoby poczynić takie same koncesye.

Przy głosowaniu odrzucono szósty punkt rezolucyi a natomiast przyjęto artykuł trzeci wniosku dr. Rechbauera.

Potem rozpoczęła się dyskusya nad 4. art. wniosku dr. Rechbauera, by przy najwyższym sądowym i kassacyjnym trybunale w Wiedniu utworzono dla Galicyi osobny i niezawisły senat.

Przy głosowaniu przyjęto ten wniosek a odrzucono natomiast punkt 7. rezolucyi odnoszący się do tej samej sprawy.

Dłuższa dyskusya wywiązała się nad art. 5. wniosku dr. Rechbauera, który zawiera postanowienie, iż sposób wyboru delegatów z sejmu galicyjskiego do Rady państwa oznacza ustawa krajowa.

Baron Tinti sprzeciwiał się każdej takiej koncesyi, którejby i innym krajom udzielić nie można.

Dr. Grocholski oświadczył, iż Galicya nie żąda odrębnego stanowiska, tylko przedkłada swe żądania a innym krajom wolno toż samo uczynić.

Dep. Leonardi wniósł do tego punktu następujący dodatek: Gdyby dzisiejsza liczba deputowanych Rady państwa oznaczona w §. 6. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z d. 21. grudnia 1867 roku miała być w drodze konstytucyjnej pomnożoną, natenczas Rada państwa ustanawia w jaki sposób ma być liczba deputowanych z Galicyi powiększoną.

— O zamknięciu tegorocznej sesyi Rady państwa pisze „N. Fr. Blatt": „Koniec sesyi Rady państwa w przyszłym tygodniu stanie się przedmiotem dyskusyi w radzie ministeryalnej. Dzisiaj można już przepowiedzieć, iż przed świętami Wielkiej nocy Rada państwa nie zostanie zamkniętą. Rząd ulegając życzeniom wypowiedzianym z różnych stron, by gotowe lub przygotowane projekta do wniosków jeszcze w tym roku załatwione zostały, przedłuży sesyę Rady państwa aż do maja. W obec tego faktu wybory do sejmu czeskiego i morawskiego nie będą oczywiście teraz przedsięwzięte a sejmy krajowe zwołane zostaną zapewnie aż przy końcu sierpnia."

— Na zapytanie, czy przysługujące docentom prywatnym prawo wybierania swoich reprezentantów ma być uważane jako powinność, minister oświecenia odpowiedział, że aczkolwiek jest pożądanem i zgodnem z ustawą tymczasową względem organizacyi władz akademickich z d. 30. września 1849, aby docenci prywatni wybierali swoich reprezentantów do ciała nauczycielskiego, to jednak nie może tu być mowy o obowiązku urzędowym, jaki cięży na profesorach przy wyborze dziekanów i rektorów. Rozumie się samo przez się, że docenci prywatni nie powinni wstrzymywać się od wykonania prawa wyborczego, chociażby nawet większa ich część nie korzystała z tego prawa.

Irlandya. Irlandzcy członkowie parlamentu angielskiego uchwalili na zgromadzeniu umyślnie w tym celu zwołanem, iż należy stawiać jak największy opór „ustawie dla utrzymania prawnego porządku w Irlandyi." Członkowie ci parlamentu zamierzają uderzyć najmocniej na ten ustęp, który w niektórych wypadkach pozwala na przeprowadzenie sprawy przez zwykłych bez zwołania sędziów przysięgłych.

— W Tuam, Claremorris, Dunmore i New-Port skoncentrowano wiele wojska i wzmocniono znacznie garnizony, gdyż w miejscach tych wybuchają często pożary a władze są przekonane iż ogień bywa zawsze podłożony. Marquis of Clanricarde interpelował ministra na posiedzeniu izby wyższej parlamentu angielskiego z d. 15. b. m. o powód tego ściągania wojska do Irlandyi. Granville odpowiedział na to: W niedzielę wieczorem nadszedł do władzy rządowej w Dublinie telegram od sędziego pokoju w Tuam z doniesieniem, iż pomiędzy Donoughmore a Tuam zgromadziły się tłumy, które uderzają na dzierżawców i podkładają ogień. Wysłano zaraz w to miejsce oddział konnicy z Athlone, pokazało się jednak, iż doniesienie to było przesa-

dzone. W końcu oświadczył minister, iż w Mayo i Galway stan rzeczy jest dość groźny. Drobne bandy krążą po tych okolicach, wpadają do domu dzierżawców i zmuszają nawet do składania kontrybucyi. W dwóch miejscach podłożono nawet ogień.

Paryż. Czytamy w ministeryalnej „Korespondencyi Havas“:

„Przeróżnie tłumaczą krok uczyniony przez Cesarza do Stolicy Apostolskiej w celu wysłania do Rzymu ambasadora nadzwyczajnego, mającego stawiać zarzuty Francyi przeciw pewnym projektom niweczącym Konkordat, który urządza stosunki Francyi ze Stolicą Apostolską. Różne dzienniki, zwłaszcza religijnemi zwane, usiłowały dowieść, że pretensya gabinetu tuileryjskiego w kwestyach dogmatów i wiary, była co najmniej zuchwałą, i że lepiej byłoby nic nie robić, niż wdawać się w dyskusyę, w której tylko członkowie Kościoła mają prawo przybierać postawę wojującą.

„Journal des Débats“ twierdzi nawet, że nasz ambasador nadzwyczajny odegra na koncylium „nieszczęśliwą rolę komisarza policyi na naszych zgromadzeniach publicznych“. Ten żarcik publicysty wolnomyślącego może wydać się dowcipnym pewnym osobom, co lubią się śmiać nawet w obec najpoważniejszych niebezpieczeństw; niemniej jednak jest prawdą, że „Journal des Débats“ grubo się myli, i że jego porównanie nie ma najmniejszego związku z obecnem położeniem.

Nasza dyplomacya bynajmniej nie myśli dogmatyzować na obradach soboru. Jej pretensye są bardziej ograniczone. Troszczy się ona tylko o prerogatywy cywilne i polityczne państwa. Na tym gruncie jej idee i jej pretensye są bardzo jasne; kto jednak ośmieli się zaprzeczyć, że nie ma do nich prawa? Kościół je uznał, skoro za pierwszego Cesarstwa wszedł z nami w układy na tym gruncie: zawarty wówczas Konkordat obejmuje zobowiązania Kościoła. Nasz ambasador przeto nie naruszy prerogatyw kościoła o rzeczach duchownych, gdy od soboru zażąda, aby kościół ze swojej strony szanował nasze prawa cywilne. Porozumienie musi być koniecznem następstwem obustronnego szacunku dla Konkordatu.“

— Dzienniki paryskie ciągle wynajdują nowe niepokojące wiadomości o stosunkach między Francyą i Prusami. Tak „Gaulois“, zawiadamia, że podpółkownik artyleryi baron Stoffel, urzędnik wojskowy ambasady francuskiej w Berlinie, obecnie bawiący w Paryżu, sprawuje tam misyą nader delikatną; a mianowicie na prośby p. Bismarck, z którym ma żyć w ścisłych stosunkach, przyjechał wyrazić hrabiemu Daru obawy ministra pruskiego, żeby nie był zmuszony uledz żądaniu partyi narodowo-liberalnej, która domagać się ma medjatyzacyi wszystkich książąt Związku północnego, nie wyłączając króla Saksonii. P. Bismarck tedy pragnie za pośrednictwem p. Stoffel poznać zamiary gabinetu francuskiego na przypadek, jeśliby rząd pruski zmuszony był spełniać te żądania partyi narodowo-liberalnej. Jak dodaje „Gaulois“, hr. Daru odpowiedział baronowi Stoffel, iż nie ma nic przeciw medjatyzacyi dotychczasowych „prefektów“, Oldenburg, Meklemburga, Brunszwika, i t. d., że chętnie pozwoli aby te państwa znikły z mapy Związku północno-niemieckiego, — byle tylko Saksonia zachowała swoją autonomię. Medjatyzacyę króla Jana Saskiego, Francya uważałaby jako casus belli.

Prawdopodobnie nie ma ani słowa prawdy w całej tej wiadomości, zapewne puszczonej przez spekulujących na obniżenie kursu papierów; nie ulega jednak wątpliwości, że Francya w istocie uważałaby jako casus belli, jeśliby Prusy zechciały zmedjatyzować królestwo Saskie.

— „Français“ pisze: „W świecie politycznym i prawniczym bliski proces księcia Piotra Bonapartego wzbudza pewne obawy. Sędzia, któremu oddano śledztwo w tej tak ważnej sprawie nie przeprowadził konfrontacyi pomiędzy księciem a Ulrykiem Fonvielle. Obaj więc staną obok siebie dopiero przed trybunałem sądowym w Tours. Użyto wszelkich środków, by oskarzonego skłonić do umiarkowania, ale drażliwość księcia pozwala przypuszczać, iż przed najwyższym trybunałem przyjść musi do scen, które nie korzystnie mogą wpłynąć na tok tej sprawy.“

Madryt. Według prawa hiszpańskiego kara za zabójstwo popełnione w pojedynku wynosi 7 do 12 lat więzienia, a w wypadkach wielkiej obrazy, przy niemożności uzyskania zadośćuczynienia 4 do 6 lat wygnania z pozbawieniem na cały czas kary wszelkich praw politycznych i z oddaniem pod ścisły dozór policyjny. Kodeks wojskowy jeszcze surowsze przepisuje kary. Co się tyczy księcia Montpensier nie będzie on sądzony przez sąd wojskowy, ponieważ stopień jego w armii był tylko honorowym. Ale jakakolwiek spotka go kara, to pewna, że przez lat kilka będzie pozbawionym praw politycznych, i że zatem pozyskanie tronu hiszpańskiego jest dla niego na teraz niepodobieństwem.

Kronika.

(Nadanie honorowego obywatelstwa.) Donoszą nam z Jasła, że tamtejsza rada miejska na posiedzeniu dnia 21. lutego r. b. uchwaliła jednogłośnie na wniosek burmistrza nadać Szefowi c. k. Namiestnictwa p. Ludwikowi Possingerowi-Choborskiemu honorowe obywatelstwo miasta Jasła. Dotyczący dyplom wręczyła Mu we Lwowie osobna deputacya obywateli Jasielskich dnia 16. b. m.

— Na wywody „Dziennika Lwowskiego“ z dnia 20. i 22. b. m. w sprawie byłego urzędnika pocztowego w Warszawie p. Orłowskiego niedowodzące bynajmniej tego co zamierzają, możemy tylko zauważyć, że insynuacye i domysły „Dziennika Lwowskiego“ o niewłaściwem postępowaniu c. k. rządu w tej sprawie zupełnie są bezzasdne.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Ciężkie obrażenie ciała. Lat temu 12, jak Oleksa Mielnik w Wulce krowieckiej ożenił się z Pasią, córką Józefa Pukasa, gospodarza w Wulce krowieckiej W pierwszym roku żyli w zgodzie, lecz w krótce potem oddał się Mielnik zupełnie pijaństwu, z czego powstały sprzeczki domowe, w skutek których Mielnik co raz rzadziej w domu się pokazywał, i nakoniec przez lat 4 progu nie przestąpił. Ponieważ także cudzego mienia nie poszanował, ściągnął na się nienawiść sąsiadów. Dnia 12. sierpnia 1869 r. nareszcie nagle umarł. Ponieważ jednak obiegała głucha wieść o pobiciu zmarłego, zarządzono oględziny zwłok, i rzeczywiście znaleziono rany na głowie; lecz nikt nikogo nie oskarżał, przeto pochowano ciało. Dopiero dnia 14. sierpnia doniosła żandarmerya, że według pogłosek Mielnik przez teścia został do stodoły zamknięty i pobity. Wykopano zatem trupa, lecz dopiero dnia 19. sierpnia przedsięwzięto sekcyę ciała, gdyż nie można było prędzej sprowadzić znawców. Przy sekcyi znaleziono, oprócz wielu zewnętrznych uszkodzeń, wszystkie żebra z prawej strony, jako też 3, 4 i 5 żebro z lewej strony połamane i naczynia krwionośne pęknięte, prawdopodobnie w skutek kopaniem nogami, które to poranienia według orzeczenia lekarskiego są bezwzględnie śmiertelne, i śmierć koniecznie pociągnąć musiały. Uwięziono więc teścia zmarłego, Józefa Pukasa i żonę Paśkę Mielnikową, którzy wypierając się zamordowania, o tyle tylko przyznawali, że go przed śmiercią pobili za jego postępowanie.

W chacie znaleziono koszulę i kożuch krwią zbroczony. Ojciec na córkę, ta zaś na ojca część winy zwalić usiłowali i utrzymywali, że Mielnik już pobity na noc do domu wrócił. Lecz dochodzenie sądowe udowodniło, że całkiem zdrów do domu wrócił. Dalej wykryto i inne ważne poszlaki przeciw obwinionym. Słychać było ze stodoły głosy Paśki i Parańki Pukasowej, mitygujących ojca, dalej słyszano, jak jedna plaga szła za drugą. Widziano także, jak Pukas i Pasia wlekli na ziemi leżącego Mielnika do stodoły, nie zważając na jego stękanie i prośby, by mu darowali, że już tego dosyć. Pukas w tym czasie bił go kułakami, Pasia zaś drzewem.

Pokazuje się więc w skutek śledztwa, że Oleksa Mielnik został tak pobity, że na ciele nie było miejsca nieopuchłego, że dalej kilka dni morzono go głodem.

I to, do czego się Pukas z córką już przyznali, odwołali potem.

Dnia 1., 2., 7. i 8. b. m. stawali nareszcie przed sądem (przew. radca sądowy p. Petuł, oskarzyciel podprokurator p. Buszak, obrońcy p. adw. Dr. Białoskórski i Dr. Schaff) Józef Pukas, 60 l., ojciec 3 dz., i Pasia Mielnikowa, bezdzietna. Sąd nie uznał ich winnych morderstwa, lecz zasądził na ciężkie obrażenie ciała, i to Pukasa na 1 rok z postem w każdym tygodniu, Paśkę Mielnikową zaś na 8 miesięcy z postem. Oboje przyjęli wyrok.

(Pożary.) Dnia 2. b. m. w Popielnikach w pow. śniatyńskim zgorzała karczma dworska, ubezpieczona od ognia, przyczyna niewiadoma; d. 13. b. m. w Dzibułkach w pow. żółkiewskim zagroda włościańska, jak sądzą podpalona, szkoda (ubezpieczona) 160 złr.

(Styryjskie Towarzystwo sztuk pięknych), które w roku zeszłym pozyskało 1000 nowych członków, dokłada i w tym roku wszelkiego starania, aby swoich uczestników zadowolnić. Kto kupuje akcyę kosztującą tylko 3 złr., otrzyma piękną premię i nadto bierze udział w losowaniu około 100 obrazów wartości od 10 do 1000 złr. Premia tegoroczna przedstawia wyspę St. Paul podług podziwianego powszechnie krajobrazu Selleny'ego, wykonaną drukiem kolorami przez Varoniego w wielkim formacie. Zamiast tej premii można także otrzymać Madonnę syxtyńską Raphaela w przepysznej litografii. Losowanie odbędzie się na początku maja.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 21. marca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 70 c. do 8 złr. 80 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 70 c. do 4 złr. 75 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 70 c. do 4 złr. 75 c., owies 100 ℔ 3 złr. 10 c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 25 c. do 4 złr. 30 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 25 c., koniczyna 180 ℔ 46 złr. — c. do 52 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 50 c., lnianka 150 ℔ 10 złr. — c. do 10 złr. 50 c., groch 180 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 20 c.; łój 100 ℔ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 50 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. 75 c. do 13 złr. — c.

Okólnik

do Szanownych Rad wszystkich Oddziałów c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego.

Wraz z wystawą przemyską, w dniach od 28go maja do 1. czerwca b. r. odbędzie się tamże pierwszy zjazd gospodarczy w myśl §. 47. statutu.

Uczestniczyć w nim mogą nie tylko członkowie Towarzystwa, ale i inni gospodarze i miłośnicy gospodarstwa wiejskiego; pierwsi t. j. członkowie bezpłatnie, drudzy zaś za opłatą 2 złr. w. a. od osoby.

Celem zjazdu jest rozbiór pytań z dziedziny gospodarstwa wiejskiego.

Dla ułatwienia obrad zachowany będzie na zjeździe podział na sekcye a mianowicie:

I. Sekcya dla spraw administracyjnych, prawodawstwa i ekonomii politycznej.
II. Sekcya dla rolnictwa.
III. Sekcya chowu zwierząt domowych.
IV. Sekcya dla leśnictwa.
V. Seccya dla przemysłu rolniczego, sadownictwa, pszczelnictwa i jedwabnictwa.
VI. Sekcya ogólna dla przedmiotów do powyższych sekcyi nie należących.

Odnośny program ogłoszony będzie później.

Zawiadamiając o tem, upraszamy o rozpowszechnienie tej wiadomości w kółkach interesowanych z zachęceniem do jak najliczniejszego współudziału.

Zarazem upraszamy o nadesłanie materyałów do pytań — tudzież rozpraw do odczytania, a to do dnia 20. kwietnia najdalej.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gosp. galic.

Lwów dnia 15. marca 1870.

Prezes:
Smarzewski.
Sekretarz
J. Grelinger-Greliński.

Ceny targowe w miesiącu lutym:

	Brzesko		Wojnicz		Radłów		Gorlice		Nowy Sącz	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	50	4	29	4	.	4	5	4	41
„ żyta	2	70	2	70	2	60	2	88	3	15
„ jęczmienia	2	50	2	45	2	20	2	35	2	53
„ owsa	1	80	1	85	2	.	1	91	1	83
„ hreczki	.		.	.	.	.	.	.	.	50
„ kukurudzy	.			.		.	3	17	.	.
„ ziemniaków	.	80	1	10	.	50	1	15	1	27
Grochu	3	.	3	20	.	.	2	93	4	75
Cetnar siana	1	10	1	50	.	.	.	.	2	20
Sąg drzewa twardego	10	.	10	36	.	.	6	.	8	50
„ „ miękkiego	8	10	7	85	7	.	3	20	5	50
Funt mięsa wołowego	.	16	.	16	.	14	.	14	.	16
Miara wina	1	40	3	.	.	.	.	90	.	25
„ piwa	.	20	.	26	.	.	.	20	.	20
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	.	.	.	.	.	.	20
„ bez wiktu	.	30	.		.	.	.	40	.	40

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 22. marca. Wczorajsza wieczorna „Neue fr. Pr.“ donosi, że minister Giskra w skutek uchwały Rady ministrów względem odroczenia kwestyi reformy wyborczej, podał się do dymisyi i takową otrzyma.

Niektóre dzisiejsze dzienniki poranne donoszą że minister Giskra wczoraj wieczór nie podał się jeszcze do dymisyi, ale potwierdzają, że ma zamiar to uczynić.

Dzisiejsza „Gazeta wiedeńska“ zamieszcza rozporządzenie ministerstwa handlu, zniżające taryfę dla telegrafów w obrębie monarchii austryacko-węgierskiej od d. 1. kwietnia na odległość 10 mil do 40 c., na większą odległość do 60 c. od depeszy pojedynczej.

Paryż, 22. marca. Papież ma być przeciwnym przypuszczeniu posłów na sobór.

Mesaż cesarski w sprawie reformy konstytucyi spodziewany jest jutro.

Tours, 22. marca. Na rozprawie ostatecznej książę Piotr Bonaparte i Fonvielle powtarzają zeznania uczynione w śledztwie. Ten ostatni zaprzecza aby kiedykolwiek powiedział, że Noir dał księciu policzek. Świadka Grousseta wyprowadzono z sali za obelgi przeciw cesarstwu.

Madryt, 22. marca. Rejent ma się usunąć jeżeli zerwanie między unionistami a radykałami przyjdzie rzeczywiście do skutku.

(Telegramy „Czasu".)

Wiedeń, 21. marca (prywatna). Dziś o godzinie 10. odbyło się nabożeństwo żałobne za hr. Montalemberta w obecności licznie zebranych Polaków przebywających w Wiedniu.

Wiedeń, 21. marca. W Izbie deputowanych uchwalono w trzeciem czytaniu kodeks postępowania sądowo-cywilnego. W rozprawach ogólnych nad budżetem roku 1870 hr. Dürckheim mówi przeciw ustawie finansowej, Mayr i Figuly za projektem ustawy. Czerkawski oświadcza, iż Polacy, lubo małą żywią nadzieję zostania zadowolonymi co do kwestyi prawa publicznego, głosować będą za budżetem, albowiem odmówienie budżetu mogłoby narazić państwo na większe jeszcze niebezpieczeństwa. Toman w imieniu Słoweńców takie samo składa oświadczenie. Na tem zamknięto rozprawy ogólne nad ustawą budżetową.

Ostatnia poczta.

Florencya, 19. marca. „Economista d'Italia" zapowiada pojawienie się królewskiego dekretu, który dla wprowadzenia oszczędności w budżecie ministerstwa spraw zagranicznych personal ambasad i konsulatów zredukuje do najmniejszej liczby.

Tenże sam dziennik pisze dalej, że zapatrywania angielskich prawników koronnych są dla organizacyi sądownictwa w Egipcie pomyślne i dodaje: Jeżeli nasze informacye są prawdziwe, to rządy interesowane uznają konieczność tej reformy, sądzę jednakże, że radykalna reforma nie jest możliwą bez współudziału wszystkich rządów, które związane sa z Egiptem licznemi i ważnemi interesami.

„Economista d'Italia" pisząc o sprawach finansowych w Tunis dodaje, iż ostatnie wspólne przedstawienia Włoch, Francyi i Anglii usunęły ostatnie trudności, któreby komisyi finansowej stawiał.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. marca.

Hotel George: PP. Hr. Rey Wł., z Widełek. — Moser F., c. k. podpułk., z Drohowyża. — Paszkowski Fr., z Krakowa. — Tuczyński K., z Skoryk.

Hotel europejski Dzwonkowski E., z Granik.

Hotel angielski: Malkowski K., c. k. kap., z Brzeżan.— Obertyński K., z Udnowa. — Tyszkowski J., z Nowej Brykuli.

Hotel Kuhna: Zamorski Br., z Teleweczyc.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. marca.

PP. Rodakowski M., c. k., pułk., do Gródka. — Hr. Golejowski A., do Harasymowa. — Hr. Romer Wł., do Ocieki. — Br. Baum J., do Wiednia. — Br. Gizowski J., do Mokszan. — Rutowski Kl., adw., do Rzeszowa. — Żywicki Kl., do Tarnopola. — Aywas Gr., na Bukowinę. — Chojecki Stan., do Pieniak. — Horodyski K., do Krogulca. — Holzer F., do Mikulic. — Hoppen A., do Swaryczowa. — Jaworski A., do Skwarżowa. — Jordan K. do Ostrowa. — Krzysztofowicz A., do Trybuchowicc. — Kilarski J. i Klucki St., do Krakowa. — Łączyński H., do Wyludowa. — Malinowski W., na Wołyń. — Niezabitowski L., do Zameczka. — Obmieński N., do Koszarki. — Papara B., do Batiatycz. — Rylski E., do Czarnołośca. Rylski H., do Dłużniowa. — Rosnowski F., do Urejowic. — Serwatowski M. Z., do Raytarowic. — Smólski Gr., na Bukowinę. — Zwolski J., do Bryńca.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. marca 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328 10	— 7.3	74	PnW.b.sł	3
2. god. po poł	328 18	— 4.3	83	PnW. „	6
10.god. wiecz	328 16	— 7.9	65	W. sł.	0

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Wanda oder die Befreiung Wiens durch König Sobieski"**, opera romantyczna w 3 aktach, na dochód p. Franciaka.

Jutro (przedst. pol.) **Barbara Zapolska czyli miłostki Zygmunta Jagiellończyka"**, komedya w 3 aktach. — **„Piąty akt"**, dramat w 3 odsłonach przez J. Korzeniowskiego, na dochód p. Heleny Rudkiewiczównej.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Złote austryackie. D. 21. marca. (oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	240	50	241	75
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	209	25	210	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	103	75	105	—
„ pap. ezerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	73	—	75	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	85	—	85	40
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	76	50	77	20
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	90	90	25
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	50	92	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	73	70	74	20
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	77	5	84
„ cesarski	—	—	—	—	5	82	5	88
Napoleondor	—	—	—	—	9	88	9	95
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	50¼	1	51½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82½	1	83½
Srebro	—	—	—	—	121	50	122	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. marca. 1870

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.50	71.60
do kwietnia do października po 5%	71.70	71.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	234 —	235 —
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	233.—	234 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91.25	91.75
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	98.—	98.20
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	105.25	105.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	120.75	121.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	73.50	74.—
Galicyi	73.80	74.20
Niższej Austryi	96.75	—.—
Siedmiogrodu	75.25	76.—
Węgier	78.75	79.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	349 —	350.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	284.50	284.70
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	880.—	885.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	68.—	70.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	725.—	727.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	600.—	602.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	191.75	192.25
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2175	2180
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	241.—	241.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	209.50	210.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	390.—	392.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	244 —	244.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	212.—	215.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.75	108.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.—	76.50
Gal. banku hyp. po 6%	90.—	90.25
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.—	91.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.20	93.40
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.50	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	89.—	89.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.—	103 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.—	98.50

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.75	164.25
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.50	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.75	16.25
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.70
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	126.—	128.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103.80	104.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.90	103.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.—	103.25
Hamburg za 100 M. B.	91.70	91.80
Londyn za 10 ft. szt.	124.15	124.30
Paryż za 100 fr.	49.25	49.25

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.85½	5.86½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.89½	9.90
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.35	121.65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21. marca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	50
„ „ z procentami z maja i listopada	61	50
„ „ w srebrze	71	40
Losy z 1860. roku	97	80
Akcye banku wiedeńskiego	724	—
„ „ kredytowego	285	80
Londyn 10 funtów szterlingów	124	—
Srebro	121	40
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	86

DZIENNIK URZĘDOWY.

(684) **Edykt.** (1)

L. 2314. C. k. sąd krajowy czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia należytości wekslowej Samuela Weisslitza cessyonaryusza Józefa Liebana od Jakóba Wetzsteina w ilości 323 zł. w. a. z procentem po 6proc. od dnia 16. czerwca 1866 płynącym, kosztami w kwotach 8 zł. 91 kr., 15 zł. 67½ kr., 3 zł. 62 kr., 2 zł., 8 zł. 30 kr., 15 zł., 9 zł. i 24 zł. 51 kr. w. a. już zasądzonemi, jak niemniej niniejszem w kwocie 6 zł. 44 kr. w. a. sie przyznającemi, dozwolona t. s. uchwałą z 20. października 1868 liczba 14758 publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 236 Dz. VIII. - 53 l. A. B. C. D. Gm. XI. w Krakowie położonej, wedle ks. gł. Gm. XI. vol nov. 3. p. 646. n. 2. haer., pag. 674. n. 2. haer. i pag. 686. n. haer. 3. Jakóba Wetzsteina własnej, odbędzie się na trzecim z kolei terminie w dniu 5. maja 1870 o godz. 10. rano pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową powyższej realności w sumie 8291 zł. wal. austr.

2. Chęć kupna mający obowiązany jest przed licytacyą złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $^1/_{10}$ część ceny szacunkowej, t. j. 829 zł. w. a. bądź w gotówce, bądź też w obligacyach publicznych podług kursu dnia, w którym licytacya się odbędzie, obliczyć się mających. Złożone przez nabywcę wadyum zatrzymanem i w cenę kupna wrachowanem będzie, innym zaś współlicytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

3. Nabywca obowiązanym będzie w 30. dniach po doręczeniu mu uchwały akt licytacyi do sądu przyjmującej złożyć do depozytu tutejszo-sądowego trzecią część ceny kupna, wrachowawszy w nią wadyum gotówką złożone lub w razie, gdyby takowe w obligacyach publicznych był złożył, po poprzedniej wymianie na gotówkę. Resztujące zaś $^2/_3$ części ceny kupna obowiązanym będzie nabywca stosownie do tabeli płatniczej w 30. dniach po prawomocności wypłacić.

4. Po złożeniu $^1/_3$ części ceny kupna przez nabywcę, realność kupiona na jego koszt w fizyczne posiadanie oddaną mu zostanie, jednakże nabywca obowiązanym będzie od dnia objęcia fizycznego posiadania półroczne odsetki z dołu po 5proc. licząc od pozostałych przy nim $^2/_3$ części ceny kupna do depozytu sądowego składać.

Jeżeli realność rzeczona na terminie powyżej wyznaczonym nie mogłaby być sprzedaną powyżej ceny szacunkowej albo za takową, to będzie sprzedaną i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu.

Resztę warunków licytacyjnych wolno interesowanym przejrzeć w t. s. registraturze.

O czem zawiadomieni zostają wierzyciele hypoteczni wiadomi z miejsca pobytu do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomi Laja Goldstoff, Chaja z Rakowerów Diesenhaus, Temerle z Rakowerów Hollaender, N. S. Horowitz, Salomon Goldstoff i jego dwie siostry, Süssman Lorentz i Szymon Lorentz, kościół parafialny Wojkowski w księstwie Siewierskiem, księża wikaryusze kościoła farnego Olkuskiego, kasa generalna komisyi edukacyjnej obojga narodów, wreszcie wszyscy wierzyciele, którzyby dopiero po dniu 21. sierpnia 1868 do hipoteki weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, do rąk zastępcy kuratora Dra. Rosenblatta.

Kraków, dnia 3. marca 1870.

(671) **Obwieszczenie.** (1)

L. 5037. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na wniosek większości stawających na terminie 9go marca 1870 wierzycieli upadłości domu handlowego „F. J. Kirchmajera i Syna“ oraz na oświadczenie komisarza konkursowego stałym zarządcą tejże upadłości p. adwokata Dra. Wacława Wyrobka, a jego zastępcą p. adwokata Feliksa Szlachtowskiego ustanowił.

Kraków, dnia 14. marca 1870.

(654) **Obwieszczenie licytacyi.** (3)

Nr. 962. C. k. sąd powiatowy w Śniatynie niniejszem wiadomo czyni, iż na wezwanie c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 19. stycznia 1870 l. 662 celem wydobycia sumy 420 złr. z p. n. przez Józefa Willenz wygranej, przymusową licytacyę części realności pod L. k. 238 w Śniatynie położonej, dłużnika Simona Seligera własnej, dnia 29go marca, 29. kwietnia i 30. maja 1870 o 10tej godzinie rano pod następującemi warunkami przedsięweźmie:

1. Wspomniona część realności zostanie przy pierwszych dwóch terminach tylko powyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś przy trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną.

2. Jako cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową w ilości 1742 złr. w. a.

3. Każdy chęć nabycia mający jest obowiązanym przed rozpoczęciem licytacyi 10% ceny szacunkowej jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które wadyum kupującemu w cenę kupna zostanie wliczone, reszta licytantom zaś zwrócone.

Wiodący egzekucyę jest jednak od złożenia wadyum uwolniony.

4. W 30 dni po doręczeniu zatwierdzającej licytacyę uchwały jest kupujący winien resztę ceny kupna tem pewniej do depozytu sądowego w Śniatynie złożyć, ile że w przeciwnym razie odbędzie się relicytacya na jego koszt i niebezpieczeństwo.

5. Po zupełnem zadość uczynieniu wszystkim wymogom zostanie kupującemu dekret własności nabytej realności wydany, i zostanie takowy wprowadzony w posiadanie tej realności. Nareszcie będzie kupującemu przysługiwać prawo żądania przeniesienia ciężarów księgowych na złożoną cenę kupna i wykreślenie takowych. — O czem się wszystkich tych wierzycieli, którymby uchwała z jakichkolwiek przyczyn wręczoną być nie mogła, lub którzyby poźniej do tabuli weszli, przez kuratora p. adwokata Dr. Rasch zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Śniatyn, dnia 20. lutego 1870.

(657) **Obwieszczenie** (3)

L. 3790. Z dniem 1go kwietnia 1870 wejdą w życie c. k. urzęda pocztowe w Kańczudze i Baryżu dla służby listowej i wartościowej i będą połączone, pierwszy z c. k. urzędem pocztowym w Przeworsku codzienną jazdą posłańczą, ostatni z c. k. urzędem pocztowym w Monasterzyskach codzienną pocztą pieszą w następującym porządku:

Z Kańczugi.

Codziennie od 1. kwietnia do 15. września o godzinie 6., w resztującej porze roku o godz. 5. w wieczór.

Do Przeworska.

O godzinie 7. m. 30., względnie o godz. 6. m. 30. w wieczór.

(Łączy się z pociągiem nocnym z Krakowa i Lwowa).

Z Przeworska.

Od 1. kwietnia do 15. września codziennie o godzinie 5., względnie o godzinie 6. rano.

(Łączą się z pociągiem nocnym ze Lwowa i Krakowa).

Do Kańczugi.

O o godzinie 7. m. 30., względnie o godz. 8. m. 30. rano.

Z Baryża.

Codziennie o godz. 9. przed południem.

(Łączy się z pocztą wozową (Mallewagen) do Stanisławowa, Lwowa i Skały).

Do Monasterzysk.

Codziennie o godzinie 11. m. 30. przed południem.

Z Monasterzysk.

Codziennie o godz. 1. z południa.

(Łączy się z pocztą ze Skały, Lwowa i Stanisławowa).

Do Baryża.

O godzinie 3. m. 30. po południu.

Obręb doręczań urzędu pocztowego w Kańczudze:

Bóbrka, Chodakówka, Hadle kańczuckie, Kańczuga, Krzeszowice, Lipnik, Łopuszka mała i wielka, Manasterz, Nieziatycze, Ostrów, Pantałowice, Rzeki, Sietesz, Sieniów, Siedlecka, Tarnawka, Zagórze i Żuklin.

Obręb doręczań urzędu pocztowego w Baryżu: Baryż.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 11. marca 1870.

Kundmachung.

Nr. 3790. Am 1ten April d. J. werden in den Orten Kańczuka und Baryż Postämter für den Brief- und Fahrpostdienst eröffnet, und ersteres mit dem Postamte Przeworsk durch tägliche Botenfahrten, letzteres mit dem Postamte Monasterzyska durch täglichen Fußbotenposten in nachstehender Weise verbunden.

Cursordnung:

Von Kańczuga.

Täglich in der Periode vom 1. April bis 15. September um 6 Uhr, in der übrigen Jahreszeit um 5 Uhr Abends.

In Przework.

Um 7½, beziehungsweise 6½ Uhr Abends.

(Anschluß an den Nachtzug nach Krakau und Lemberg).

Von Przeworsk

Täglich vom 1. April bis 15. September um 5 Uhr, sonst um 6 Uhr Früh.

(Anschluß an den Nachtzug aus Lemberg und Krakau).

In Kańczuga

Um 7½, beziehungsweise 8½ Uhr Früh.

Von Barysz.

Täglich um 9 Uhr Vormittags.

(Anschluß an die Mallefahrten nach Stanislau, Lemberg und Skała).

In Monasterzyska.

Täglich um 11½ Uhr Vormittags.

Von Monasterzyska.

Täglich um 1 Uhr Mittags.

(Anschluß an die Fahrten aus Skała, Lemberg und Stanislau).

In Barysz.

Um 3½ Uhr Nachmittags.

Bestellungsbezirk des k. k. Postamtes Kańczuga: Bóbrka, Chodakówka, Hadle kańczuckie, Kańczuga, Krzeczowice, Lipnik, Łopuszka mała i wielka, Manasterz, Niezatycze, Ostrów, Pantalowice, Rzeki, Sietesz, Siennów, Siedlecka, Tarnawka, Zagórze, Żuklin.

Bestellungsbezirk des Postamtes Barysz hat vorläufig nur aus Orte Barysz zu bestehen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 11. März 1870.

(655) **E d y k t.** (3)

Nr. 61112. Ces. król. Lwowski sąd krajowy czyni wiadomo, że w tymże dnia 29. kwietnia 1870 i 27go maja 1870, każdego razu o godziniej 10tej rano przymusowa sprzedaż dóbr Glińsko, w powiecie Żółkiewskim leżących, własność p. Zofii Czermińskiej i p. Juliusza Czermińskiego stanowiących, na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. austr. banku narodowego w kwocie 20.218 złr. 04 kr. w. a. z p. n. się odbędzie. 1) Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 39.813 złr. 23 kr. w. a. 2) W pierwszym i drugim z powyższych dwóch terminów dobra te tylko wyżej lub za cenę wywołania będą sprzedane. 3) Jako wadyum ma być złożona kwota 3981 złr. 32 kr. w. a. bądź w gotowiźnie lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego lub austr. banku narodowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. (Austr. bank narodowy od składania wadyum jest uwolniony). Wadyum w gotowiźnie złożone nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie. 4) Gdyby w powyższych dwóch terminach rzeczone dobra przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, w takim razie wyznacza się w celu ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 30. maja 1870 godzinę 4tą z południa, na który się wierzycieli z tem zastrzeżeniem wzywa, że niejawiący się do większości głosów przytomnych policzeni zostaną, a trzeci termin licytacyjny natychmiast rozpisany będzie. 5) Co do ciężarów i długów odsyła się chęć kupna mających do tutejszej tabuli krajowej, a co do zaległych podatków do c. k. urzędu podatkowego w Żółkwi, extrakt tabularny zaś, akt ocenienia i dalsze warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć się dozwala.

O czem się strony w tej sprzedaży udział mające z tym dodatkiem zawiadamia, że nieznanym z miejsca pobytu wierzycielom Jetti Cukier, Tadeuszowi Cywińskiemu i Ksaweremu Krzyżanowskiemu, tudzież wszystkim tym wierzycielom, którzyby po dniu 5go listopada 1868 prawa rzeczone na dobrach w mowie będących nabyli, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie inne późniejsze uchwały tej sprzedaży dotyczące doręczone być nie mogły, przez p. adwokata Dr. Czemeryńskiego, którea za kuratora, a p. adwokat Dr. Maly za jego zastępcę ustanowiony został.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. stycznia 1870.

(686) **E d y k t.** (1)

Nr. 2278. Z c. k. sądu obwodowego w Przemyślu zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomego Karola Jerzego Nachtweih, że w sprawie wysokiego skarbu przeciw Józefowi i Antoniemu Holland de Gründenfels o zapłacenie sumy 211 złr. 14 kr. a. w. celem wywodu płynności i pierwszeństwa wierzytelności na dobrach Stuposiany dolne hipotekowanych termin na dzień 29. marca r. b. o 10tej go dzinie przed południem naznaczono, uchwała zaś z dnia 23. lutego r. b. l. 1344 termin ten rozpisująca, kuratorowi p. adwokatowi Dr. Skałkowskiemu ze substytucyą p. adwokata Dr. Łużeckiego dla niego ustanowionemu doręczoną została.

Przemyśl, dnia 20. marca 1870.

(688) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1419. Ces. król. sąd powiatowy w Drohobyczu czyni niniejszem wiadomo, że w celu zaspokojenia sumy wekslowej 500 złr. w. a. z 6% odsetkami od dnia 30go listopada 1865 liczyć się mającemi, kosztami sądowemi w kwocie 11 złr. 37 kr. i kosztami egzekucyi w kwocie 4 złr. 57 kr., 5 złr. 2 kr. i 31 złr. 64 kr. przymusowa publiczna sprzedaż dawniej Hrynia Mazur teraz Anny Mazur własnej połowy realności pod L. k. 146 w Drohobyczu na Zadwornem istniejącej na prośbę Jonasza Scheftler pod następującemi warunkami rozpisana zostaje:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w sumie 449 złr. 75 kr.

2. Licytacya odbędzie się w trzech terminach, na dniu 15. kwietnia 1870, 16go maja 1870 i 20go czerwca 1870, każdego razu o 9tej godzinie przed południem, przy pierwszych dwóch terminach jednak sprzedana będzie realność licytowana tylko wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś także niżej takowej.

3. Każdy chęć kupienia mający winien jest jako wadyum 10% ceny szacunkowej w okrągłej sumie 45 złr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

4. Kupiciel obowiązany będzie w przeciągu 14 dni po prawomocności aktu sprzedaży resztę ceny kupna do depozytu sądowego złożyć, gdyż w przeciwnym razie na koszt i niebezpieczeństwo jego relicytacya przedsięwziętą zostanie.

5. Po złożeniu całej ceny kupna wyda się dekret własności kupicielowi, i tenże zostanie na prośbę i koszt własny jako właściciel realności kupionej zaintabulowany.

6. Wyciąg tabularny i akt oszacowania sprzedać się mającej połowy realności można w registraturze sądu tutejszego przejrzeć.

O tem zawiadamia się między innemi także wierzycieli z życia i miejsca pobytu niewiadomych Mikołaja Hankiewicza, Simona Hankiewicza, Katarzynę Orzechowskę, Eleonorę Kobyłeckę, Maryannę Hankiewicz, Józefę Hankiewicz, Grzegorza Hankiewicza, Jana Hankiewicza, Berla Garfunkla i Ignacego Gagla, jako też i tych, którzyby do tabuli po 25. stycznia 1870 weszli, lub którymby postanowienie niniejsze przed terminem licytacyi z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogło, przez p. adwokata Dr. Wolskiego, który się dla tychże kuratorem równocześnie ustanawia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 10. marca 1870.

(681) **E d y k t.** (1)

Nr. 2543. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych legataryuszów ś. p. Pawła Giebułtowskiego, a to: Wojciecha Adamiaka, Macieja Piotrowskiego, Henryka Kuczwy i Jana Kowalczyka, a w razie ich śmierci nieznanych spadkobierców tychże przez edykta i kuratora w osobie p. adwokata Dr. Kwiatkowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Kapiszewskiego ustanowionego, że ś. p. Paweł Giebułtowski dnia 17. marca 1837 zmarły, kodycylarnem rozporządzeniem z dnia 13. października 1836, każdemu z nich jako zostającym w czasie śmierci jego w służbie, legat po 50 złr. m. k. zapisał.

Gdy wymienieni legataryusze dotychczas o poczynionych im legatach jeszcze nie są zawiadomieni, a pobyt ich, lub w razie śmierci ich tychże z nazwiska niewiadomych spadkobierców jest niewiadomym, przeto o poczynionych tymże w kodycylu ś. p. Pawła Giebułtowskiego zapisach (legatach) niniejszym edyktem uwiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 10. marca 1870.

(679) **E d y k t.** (1)

Nr. 65125. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszem Aleksandrowi hrab. Czackiemu wiadomo czyni, że na mocy uchwały tego sądu na prośbę Karola Kisielki równocześnie zapadłej pozwolono prenotacyę jego obowiązku do opłacenia podatków, opłat gminnych i rządowych, odnoszących się do dóbr Mokrotyna, w stanie biernym gruntu pod Nr. 138 2/4 i praw służebnicznych w stanie czynnym tegoż gruntu Dom. 133 str. 9 n. 10 cięż., tudzież praw l. wł. 15 intabulowanych.

Gdy miejsce pobytu Aleksandra hr. Czackiego nie jest wiadome, ustanawia się mu na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Nurkowskiego, i temuż ostatniemu powyższą uchwałę się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. grudnia 1869.

(687) **E d y k t.** (1)

L. 821. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski niniejszem wiadomo czyni, iż w rejestrze dla firm pojedyńczych, firma „M. Seinfeld“ z prokurą Lazar Fränkel zmazaną została, zaś od 1go stycznia 1870 istnieje spółka Mojżesza Seinfelda i Lazara Fränkla pod firmą „M. Seinfeld et Fränkel“ handel towarów żelaznych w Stanisławowie.

Prawo zastępywania towarzystwa przysłuża obydwom.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 1. lutego 1870.

(670) **Obwieszczenie.** (2)

L. 3789. Z dniem 1go kwietnia 1870 wejdzie w życie w Komańczy c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wartościowej, który będzie utrzymywał swe połączenie przez równocześnie nowo ustanowione cztery razy tygodniowe poczty posłańcze między Sanokiem i Mezölaborcz na Bukowsko i Komańczę w następującym porządku:

Odchodzi:

Z Mezölaborcz w Niedzielę, Wtorek, Środę i Piątek, o godzinie 4. rano.

(Styka się z pocztą z Homonny).

Przychodzi:

Do Komańczy w te same dnie o godzinie 6tej rano; do Bukowska o godz. 9. rano; do Sanoka o godz. 11. m. 30. przed południem.

(Przyłącza się w Sanoku do poczty w linii Chyrów-Przemyśl).

Odchodzi:

Ze Sanoka w Niedzielę, Wtorek, Środę i Piątek o godz. 1. po południu.

(Stoi w Sanoku w związku z pocztami z Dukli, Przemyśla i Chyrowa).

Przychodzi:

Do Bukowska o godzinie 3. m. 20.; do Komańczy o godz. 6. m. 20. po południu; do Mezölaborcz o godzinie 8. m. 30. w wieczór; w te same dnie.

(Styka się w Mezölaborcz z pocztą do Homonny).

Obręb doręczenia listów i przesyłek wartościowych urzędu pocztowego w Komańczy, będzie się składał z następujących miejscowości:

Czystohorb, Dołżyce, Duszatyn, Jawornik, Kulaszne, Komańcza, Łubków, Mików, Ostawie, Prełuki, Przybyszów, Radoszyce, Rzepedz, Smolnik, Szczawne, Turzańsk, Zubeńsko.

Równocześnie znosi dyrekcya pocztowa dotychczasowe codzienne poczty piesze Bukowsko - Sanok i zaprowadza poczty piesze tylko trzy razy tygodniowo, które między Bukowskiem i Sanokiem w Poniedziałek, Czwartek i Sobotę w dotychczasowym porządku obiegać będą.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 9. marca 1870.

Kundmachung.

Nr. 3789. Am 1ten April 1870 tritt in Komańcza ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpost-Verkehr ins Leben und erhält seine Verbindung durch einen gleichzeitig activirten 4mal wöchentlichen Botenfahrtcurs zwischen **Sanok** und **Mezölaborcz** über **Bukowsko** und **Komańcza** der in nachstehender Weise in Gang gestellt wird.

Cursordnung.

Von Mezölaborcz Sonntag, Dienstag, Mittwoch, Freitag um 4 Uhr Früh.

(Im Anschluße an die Post aus Homonna).

In Komańcza an denselben Tagen um 6 Uhr Früh; in Bukowsko um 9 Uhr Früh; in Sanok um 11 Uhr 30 M. Vormittags.

(Anschluß in Sanok an die Post nach Chyrow-Przemyśl).

Von Sanok Sonntag, Dienstag, Mittwoch, Freitag um 1 Uhr Nachmittags.

(Anschluß in Sanok an die Posten aus Dukla, Przemyśl und Chyrów).

An denselben Tagen in Bukowsko um 3 Uhr 20 M. Mittags; in Komańcza um 6 Uhr 20 M. Nachmittags; in Mezölaborcz um 8 Uhr 30 M. Abends.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Komańcza hat aus nachstehenden Orten zu bestehen:

Czystohorb, Dołżyce, Duszatyn, Jawornik, Kulaszne, Komańcza, Łubków, Mików, Ostawica, Prełuki, Przybyszów, Radoszyce, Rzepedz, Smolnik, Szczawne, Turzańsk, Zubeńsko.

Vom gleichen Zeitpuncte werden aus diesem Anlaße die bisherigen täglichen Fußbotenposten Bukowsko - Sanok auf 3 in der Weise herabgemindert, die am Montag, Donnerstag, Samstag in der bisherigen Ordnung tour und retour cursiren werden.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 9. März 1870.

(663) **Edict.** (2)

Nr. 180. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Wojniłów wird den unbekannten Erben Reisel Holler aus Bukaczowce hiemit bekannt gegeben, daß Leib Fränkel aus Bukaczowce wider die liegende Nachlaßmasse nach Reisel Holler die Klage de praes. 19. Jänner 1870 Z. 180 auf Zahlung des Betrages von 33 fl. öst. W. hiergerichts ausgetragen hat, daß über diese Klage die Tagfahrt zur summarischen Verhandlung auf den 5. April 1870 um 9 Uhr Vormittags angeordnet und für die geklagte Nachlaßmasse ein Curator in der Person des Moses Stern aus Bukaczowce bestellt wurde.

Es werden demnach die unbekannten Erben der Reisel Holles erinnert, die zu ihrer Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel rechtzeitig zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Wojniłów, 21. Jänner 1870.

(661) **Edict.** (2)

Nr. 3758. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Jazłowiec wird bekannt gegeben, daß über Ansuchen des Wiener k. k. Handelsgerichtes vom 15. December 1869 Z. 132320 die zur Hereinbringung der von F. Schmitt gegen Eisig Gross erstegten Wechselforderung pr. 335 fl. 47 kr. öst. W. s. N. G. bei dem Letzteren gepfändeten und bereits abgeschätzten Mobilien, als Mäubeln, mehrere Ellen Tuch und Baumwollstoffe und eine Gesetzesrolle (Thora) so wie die auf 620 fl. öst. W. abgeschätzte Realität CNr. 55 bestehend aus einem theilweise gemauerten und theilweise landartig erbauten Einkehrhause sammt Zugehör in Jazłowiec in zwei Terminen, nämlich am 10. Mai und 31. Mai 1870, jedesmal um 9 Uhr Vormittags, jedoch am ersten Termine nur über dem Schätzungswerthe oder um denselben, dagegen am zweiten Termine auch unter dem Schätzungswerthe gegen gleichbaare Bezahlung werden veräußert werden.

Wovon Kauflustige mit dem Beisatze verständigt werden, daß die näheren Feilbietungsbedingungen betreffend die Hausrealität CNr. 55 sammt Zugehör in Jazłowiec vor Beginn der Licitationsverhandlung werden bekannt gegeben werden.

Jazłowiec, am 15. Jänner 1870.

(658) **Edykt.** (2)

L. 8078. C. k. sąd powiatowy zawiadamia niniejszym z miejsca, z życia i pobytu niewiadomych spadkobierców Katarzyny 1go małżeństwa Kanikowej 2go Bożkowej, że na prośbę Mikołaja Bożka de pr. 29. listopada 1869 r. do l. 8078 — 1mo. sprostowanie Nk. 50 realności w Łodygowicach w ks. gruntowej dla tejże gminy tom. I. pag. 133. zamieszczonej na właściwy Nk. 119 stary 130 now., na podstawie świadectwa c. k. starostwa powiatowego w Białej z dnia 23. września 1869 do l. 2409; 2do intabulacya Katarzyny Kanik za właścicielkę realności Nk. 119 st. 130 n. w Łodygowicach położonej, na imię spadkodawcy Jędrzeja Kanika wedle tom. I. p. 133. 1. haer. zapisanej, w wartości 350 zł. w. a. w stanie czynnym na podstawie tutejszo-sądowego dekretu dziedzictwa z dnia 6. lutego 1866 r. do liczby 6038 po Jędrzeju Kaniku i 3o. intabulacya Mikołaja Bożka za właściciela powyższej realności od Katarzyny Kanik za cenę kupna 545 zł. 10 kr. w. a. nabytej, w stanie czynnym na podstawie kontraktu z dnia 6. lipca 1868 r. dozwolone i wykonanie tychże czynności tutejszo - sądow. c. k. urzędowi księgi gruntowe prowadzącemu polecone zostało.

Z c. k. sądu powiatowego.

Biała, dnia 3. grudnia 1869.

(680) **Konkurs.** (2)

L. 299-Pr. Przy c. k. sądzie powiatowym w Przemyślanach opróżnioną została posada woźnego z płacą roczną 250 zł. w. a., a ewentualnie 300 zł. a. w.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania dotyczącemi dokumentami zaopatrzone w przeciągu 14 dni od dnia trzeciego umieszczenia tego konkursu w Gazecie lwowskiej licząc, w drodze przepisanej do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Złoczowie wnieść.

Przyczem się zauważa, że przy obsadzeniu tej posady zaprenotowani aspiranci wojskowi uwzględnieni będą.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 19. marca 1870.

(674) **Obwieszczenie.** (2)

L. 4029. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Josla Sternberg przeciw Hryckowi Nedokus pt. 8 zł. w. a. z przyn. przymusowa sprzedaż realności w Zalesiu pod Nr. konskr. 331 położonej, dnia 7. czerwca 1870, 5. lipca 1870, a w razie nieudania się 2. sierpnia 1870, każdą razą o 9. godzinie zrana w tutejszym sądzie się odbędzie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądowego oszacowania 18 zł. w. a. i każden chęć kupienia mający winien jest 10proc. takowej, t. j. 1 zł. 80 kr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Akt oszacowania i resztę warunkow licytacyi mogą być w tutejszo - sądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mielnica, dnia 29. września 1869.

(668) **Edykt.** (2)

Nr. 21365. Ces. król. sąd krajowy wzywa niniejszem posiadaczy następujących wedle podania zgubionych obligacyi pożyczki wojennej na imie poddanych Rostoki wystawionych:

1. Nr. 11188 z dnia 8. września 1797 na 9 złr. 31²/₈ kr.
2. Nr. 11530 z dnia 29. sierpnia 1798 na 9 złr. 31²/₈ kr.
3. Nr. 12323 z dnia 16. sierpnia 1799 na 9 złr. 31²/₈ kr., tudzież obligacyi na dostawę naturaliów na poddanych Rostoki i Kielczawy wystawionych.
4. Nr. 806 z dnia 27. sierpnia 1793 na 6 złr. 30 kr.
5. Nr. 4035 z dnia 21. marca 1794 na 28 złr.
6. Nr. 7840 z dnia 23. lutego 1796 na 22 złr. 27 kr.
7. Nr. 255 z dnia 9. listopada 1799 na 18 złr. 48 kr., jako też obligacyi tylko na poddanych Rostoki wystawionej.
8. Nr. 4375 z dnia 2. lutego 1795 na 12 złr. 45 kr., aby takowe w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni sądowi przedłożyli, inaczej po bezskutecznym upływie tego terminu za umorzone uznane zostaną.

O tem zawiadamia się gminę Rostoki dolne z Kielczawą i c. k. prokuratoryę skarbu.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 15. stycznia 1870.

(666) **Edict.** (2)

Nro. 944. Bei dem k. k. Bezirksgerichte in Zborów hat Moses Majer Turner gegen Aron Moses Rothstein wegen Zahlung von 200 fl. öst. W. s. N. G. eine Klage angebracht, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 5. April 1870 um 9 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten dem Gerichte unbekannt ist, so wird für ihn auf seine Gefahr und Kosten Pinkas Wurm aus Pomorzany zum Curator bestellt und der Belangte aufgefordert, daß er bei diesem Termine entweder persönlich erscheinen, oder bis dahin einen Sachwalter für sich bestelle und sich vertretten lasse, oder aber dem aufgestellten Curator die nöthige Information rechtzeitig ertheile, widrigens die wider ihn eingeleitete Verhandlung mit dem auf seine Gefähr und Kosten für ihn bestellten Curator gepflogen und darüber entschieden werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zborów, am 17. Februar 1870.

(665) **Edict.** (2)

Nro. 945. Bei dem k. k. Bezirksgerichte in Zborów hat Hersch Długon gegen Aron Moses Rothstein wegen Rückstellung eines Wechsels oder Zahlung von 50 fl. öst. W. s. N. G. eine Klage angebracht, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 5. April 1870 um 9 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten dem Gerichte unbekannt ist, so wird für ihn auf seine Gefahr und Kosten Pinkas Wurm aus Pomorzany zum Curator bestellt, und der Belangte aufgefordert, daß er bei diesem Termine entweder persönlich erscheinen, oder bis dahin einen Sachwalter für sich bestelle und sich vertretten lasse, oder aber dem aufgestellten Curator die nöthige Information rechtzeitig ertheile, widrigens die wider ihn eingeleitete Verhandlung mit dem auf seine Gefahr und Kosten für ihn bestellten Curator gepflogen und darüber entschieden werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zborów, am 17. Februar 1870.

(664) **Edict.** (2)

Nro. 738. Bei dem k. k. Bezirksgerichte in Zborów hat Irre Preiss gegen Aron Moses Rothstein wegen Zahlung von 39 fl. 62 kr. öst. W. s. N. G. eine Klage angebracht, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 5. April 1870 um 9 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangtem dem Gerichte unbekannt ist, so wird für ihn auf seine Gefahr und Kosten Leib Leibel aus Pomorzany zum Curator bestellt, und der Belangte aufgefordert, daß er bei diesem Termine entweder persönlich erscheinen, oder bis dahin einen Sachwalter für sich bestelle, und sich vertretten lasse, oder aber dem aufgestellten Curator die nöthige Information rechtzeitig ertheile, widrigens die wider ihn eingeleitete Verhandlung mit dem auf seine Gefahr und Kosten für ihn bestellten Curator gepflogen und darüber entschieden werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zborów, am 8. Februar 1870

(660) **Edykt.** (2)

Nr. 1869. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem pp. Juliusza, Ignacego i Henryka Brodzkich, tudzież familie Bronikowskich i Malinowskich, że pod dniem 10. stycznia 1870 L. 270 p. Fanny Latzyna przeciw nim wytoczyła pozew o wykreślenie zastrzeżenia przy prenotacyi sumy wekslowej 1200 złr. Dom. 411 pag. 92 n. 123 on., p. 97 n. 132 on., p. 101 n. 138 uwidocznionego, i wypłata tejże sumy z p. n. z hipoteki dóbr Borki małe i ze spadku ś. p. Eugeniusza Brodzkiego, i że termin do ustnej rozprawy na 12. kwietnia 1870 o godzinie 10tej zrana w tutejszym sądzie wyznaczonym został.

Ponieważ ci pozwani z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, przeto ustanawia się im za kuratora p. adwokata Dr. Mantel, a zastępcą zaś p. adwokata Dr. Sternklar, i wzywa się ich, ażeby albo temuż kuratorowi swoją informacyę udzielili, albo innego pełnomocnika wybrali i tutejszemu sądowi wymienili.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 7. marca 1870.

(673) **Ogłoszenie.** (2)

L. 908. C. k. sąd powiatowy w Kętach podaje do publicznej wiadomości, iż uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 15go lutego 1870 l. 2551 Wojciech Jekiełek gospodarz z pod Nr. 119 w Osieku za marnotrawcę uznany, a kuratorem dla niego Jan Warstyl ustanowiony został.

Kęty, dnia 14. marca 1870.

(676) **Edykt.**

L. 9938. C. k. sąd krajowy jako handlowy ogłasza niniejszem, że pod dniem 25. lutego 1870 r. uwidoczniono w rejestrze handlowym przy firmie: „Bank krajowy galicyjski", iż p. Markus P. Worms z składu rady zawiadowczej tego Banku wystąpił.

Lwów, dnia 9. marca 1870.

(653) **Edict.** (3)

Nro. 410. Vom k. k. Kreisgerichte Tarnów wird kundgemacht, es werde, nachdem die behufs licitativer Veräußerung der in Tarnów Vorstadt Zawale sub Nr. 13 gelegenen Realität, bestehend aus einem Platze und Gartengrunde, auf den 11. December 1867 und 22. Jänner 1868 festgesetzten zwei Feilbietungstermine fruchtlos verstrichen sind, nach gepflogener Einvernahme der Hypothekargläubiger bezüglich der festzusetzenden erleichternden Licitations-Bedingnisse zur Hereinbringung der von der Wechselsumme pr. 1000 fl. CM. für die Zeit vom 3. Juli 1847 bis zum 3. Juli 1862 gebührenden 4% Interessen und den bereits zuerkannten Kosten pr. 7 fl. 51 kr. CM., 10 fl. 81 kr. öst. W. und 17 fl. 7 kr. öst. W., dann der gegenwärtigen im Betrage von 13 fl. 7 kr. öst. W. zuerkannten Kosten ein neuer Termin auf den 27. April 1870 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt, bei welchem die früher der Frau Maria Wolf, derzeit aber dem Franz Wolf in der Tarnower Vorstadt Zawale sub Nr. 13 gelegene Realität, bestehend aus einem Platze und einem Gartengrunde, unter nachstehenden erleichternden Bedingnissen öffentlich feilgebothen werden wird:

1. Die Realität Nr. 13 in Tarnów Vorstadt Zawale wird um den mit 1983 fl. öst. W. gerichtlich erhobenen Schätzungswerth ausgebothen, jedoch auch unter demselben hintangegeben werden.

2. Jeder Kauflustige hat 5% des obigen Schätzungswerthes im runden Betrage von 100 fl. öst W. im Baaren, oder in Pfandbriefen der galiz. ständ. Creditsanstalt, oder in k. k. österreichischen auf den Ueberbringer lautenden Staatsschuldverschreibungen, und zwar: diese beiderlei Werthpapiere nach ihrem zur Zeit der Feilbiethung bestehenden Curswerthe als Vadium zu erlegen. — Das Vadium des Erstehers wird zurückbehalten, das der übrigen Mitbiethenden nach geschlossener Versteigerung zurückgestellt werden.

3. Der Ersteher ist verpflichtet, binnen 30 Tagen nach Einhändigung des den Licitationsact bestätigenden Bescheides ein Drittel des Kaufpreises an das h. g. Depositenamt zu erlegen, worauf ihm das Eigenthumsdecret ausgefolgt, derselbe in den physischen Besitz eingeführt, als Eigenthümer der erkauften Realität intabulirt, und sämmtliche Hypothekarlasten mit Ausschluß der Grundlasten gelöscht und auf die hypothekarisch sicherzustellenden zwei drittel Theile des Kaufpreises und der hievon zu entrichtenden Zinsen übertragen werden.

Die übrigen Licitations-Bedingungen, welche hiemit nach dem Entwurfe der Executionsführer bestättiget werden, sowie der Schätzungsact und der Grundbuchsextract können in der h. g. Registratur. und am Termine bei der Commission eingesehen werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, den 25. Februar 1870.

(649) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 2799. Ces. król. sąd powiatowy w Leżajsku podaje niniejszem do wiadomości, iż w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego Przemyskiego z dnia 17go czerwca 1869 do l. 5815 rozpisuje się celem zaspokojenia wygranej przez p. Leizora Rubinsteina przeciw p. Janowi Hausnerowi sumy wexlowej 236 złr. a. w. z p. n. egzekucyjna licytacya części realności włościańskiej p. Jana Hausnera pod L. k. 8 położonej, mianowicie gruntu ornego 8 morgów płaszczyzny obejmującego, od północy od drogi polnej do pastwiska gminy wsi Dornbach przypierającego, ku południowej stronie do rzeki Sanu się ciągnącego, od wschodu do gruntu Michała Czarnoty, a od zachodu do gruntu Macieja Baigenta graniczącago, i takowa w trzech terminach, mianowicie dnia 26go kwietnia 1870, 17. maja 1870 i 14. czerwca 1870 w c. k. sądzie powiatowym w Leżajsku pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Jako cena wywołania ustanawia się wartość szacunkowa rzeczonych gruntów w ilości 800 złr. a. w., które przy pierwszych dwóch terminach tylko za tę cenę szacunkową lub powyżej, przy trzecim terminie zaś także poniżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej jak za 300 złr. a. w. sprzedaną będzie.

2. Grunta te sprzedaje się ryczałtem i w granicach w akcie opisania i ocenienia onego szczegółowo określonych.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie tytułem wadyum kwotę 80 złr. a. w. w gotówce albo w papierach publicznych, tudzież uznanych instytutów kredytowych podług ostatniego w urzędowej Gazecie Lwowskiej notowanego kursu obliczyć się mających komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytantom po ukończonej licytacyi zwróconem będzie.

4. Kupiciel obowiązany będzie w przeciągu 14 dni po odbytej licytacyi potwierdzającej całkowitą cenę kupna z uwzględnieniem końcowego postanowienia punktu 3go warunków licytacyi do depozytu c. k. sądu obwodowego Przemyskiego złożyć, poczem jemu sprzedany grunt w fizyczne posiadanie oddany będzie.

5. Należytość od przeniesienia własności nabytego gruntu winien będzie kupiciel z własnych funduszów zapłacić.

6. W razie niedopełnienia przez kupiciela tylko jednego z powyższych warunków złożone przy licytacyi wadyum na rzecz wierzyciela i właściciela gruntu na sprzedaż wystawionego przypadnie, a nadto wolno będzie egzekucyę prowadzącemu relicytacyę w mowie będącego gruntu na koszt i niebezpieczeństwo kupiciela w jednym terminie, a to nawet niżej ceny szacunkowej zażądać.

O tej licytacyi uwiadamia się obydwie strony.

Od c. k. sądu powiatowego.

Leżajsk, dnia 21. sierpnia 1869.

(682) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2996. Verordnung des Justizministeriums vom 13. März 1870, betreffend den Beginn der Wirksamkeit des Bezirksgerichtes Putilla (Storonetz) und der Aenderungen in dem Gebietsumfange mehrerer Bezirksgerichte im Herzogthume Bukowina.

Das zufolge der Ministerial-Verordnung vom 29. October 1869 R. G. B. Nr. 165 wieder errichtete Bezirksgericht Putilla (Storonetz) hat seine Amtswirksamkeit mit 28. März 1870 zu beginnen, und es haben von demselben Zeitpunkte die mit obiger Verordnung bekannt gemachten Aenderungen in dem Gebietsumfange mehrerer Bezirksgerichte im Herzogthume Bukowina in Wirksamkeit zu treten.

(659) **Edykt.** (2)

Nr. 51544. Ces. król. Lwowski sąd krajowy wzywa posiadaczy 5% obligacyi pożyczki na potrzeby wojenne dnia 1. grudnia 1865 pod ser. 484 wylosowanych, a to:

1) z dnia 1. listopada 1801 Nr. 891 na kwotę 51 złr. 39 kr. w. a. na gminę Lubicza-Kniazie opiewającej;

2) z dnia 1. listopada 1801 Nr. 894 na kwotę 23 złr. 45 kr., opiewającej na gminę Pawliszcze, i

3) z dnia 1. listopada 1801 Nr. 892 na kwotę 9 złr. 49 kr., opiewającej na gminę Dęby, aby te obligacye w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni temu c. k. sądowi przedłożyli i prawne posiadanie takowych udowodnili, gdyż w przeciwnym razie po upływie tego terminu wyżnadmienione obligacye za amortyzowane się uzna.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 17. grudnia 1869.

(672) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 2208. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski Senderowi Lieb, a w razie jego śmierci tegoż z miejsca pobytu i nazwiska nieznanym spadkobiercom niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż w skutek prośby p. Karoliny Brandt i innych pod dniem 9. listopada 1869 do l. 17061 wniesionej, prostującej pozew przeciw Leibie Sender pod dniem 8. lutego 1869 do l. 2123 o extabulacyę sumy 275 duk. wraz z nadciężarami ze stanu biernego dóbr Sadkowa góra i Uście wytoczony, do przesłuchania pozwanego Sendera Lieb termin sądowy na dzień 29. kwietnia 1870 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Sendera Lieb nie jest wiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dr. Jarockiego ze zastępstwem p. Dr. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 25. lutego 1870.

(662) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 4. 9. Ces. król. sąd powiatowy w Krynicy podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na wezwanie c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu z dnia 31. stycznia 1870 do l. 156 w celu ściągnięgnienia należytości p. Lieby Klausnerowej w kwocie 52 złr. w. a. z p. n. egzekucyjna publiczna sprzedaż realności we Wierchomli małej pod L. 11 położonej, do dłużnika Teodora Dziubińskiego należącej, a ciała tabularnego nie mającej, na terminach 2go maja, 30. maja i 23. czerwca 1870 o godzinie 10tej zrana w kancelaryi sądowej pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 800 złr. w. a. Na pierwszym i drugim terminie zostanie powyższa realność za lub też powyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie zaś i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną.

2. Chęć kupienia mający obowiązany wadyum w kwocie 80 złr. w. a. w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. Takowe zostanie nabywcy w cenę kupna wliczone, zaś innym licytantom zaraz po przeprowadzeniu licytacyi zwrócone.

Resztę warunków licytacyjnych, jak również akt zajęcia i oszacowania powyższej realności wolno jest w registraturze sądowej przejrzeć.

Krynica, dnia 4. marca 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.